

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/310/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116210124
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116210124.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobkyne P. U., bytom M. nad N., S. XXX/XX-XX proti žalovanému A. D., bytom H. M., J. E. XXX/XX-XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 02.júna 2016, č. k. 19C/36/2016-24 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vo výroku I. nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému: 1/ dočasne nevstupovať do bytu č. XX, ktorý sa nachádza v M. nad N., na ulici S. XXX/XX, 2/ nekontaktovať písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou, alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne žalobkyňu, 3/ nepribližovať sa na vzdialenosť 20m k žalobkyňi. Vo výroku II. žalobkyňi uložil, aby v lehote 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia podala proti žalovanému na súde žalobu týkajúcu sa jeho vylúčenia z užívania bytu uvedeného v bode I. I. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa podala na tunajšom súde návrh, ktorým žiadala, aby súd zakázal žalovanému vstupovať do bytu, v ktorom sa zdržuje a zároveň, aby súd zakázal kontaktovať žalovanému žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, prípadne inak. Zároveň navrhla, aby bolo zakázané žalovanému približovať sa k jej osobe. Na preukázanie svojich tvrdení, na základe ktorých uvádzala, že sa cíti žalovaným ohrozovaná predložila rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/84/2014-421, rozsudok tunajšieho súdu č. k. 31P/35/2015, rozsudok tunajšieho súdu č. k. 4T/115/2010-398. Žalobkyňa zároveň poukázala na to, že žalovaný bude prepustený z výkonu trestu, ktorý mu uplynul a má obavy o svoje zdravie. V predmetnom prípade mal súd za preukázané, že z predchádzajúceho správania žalovaného vyplýva obava možnosti ohrozovania integrity žalobkyne. Z toho dôvodu dospel k záveru, že jej návrh na vydanie predbežného opatrenia je dôvodný, preto v zmysle § 76 ods. 4 súd konštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že žalovaný bol trestne stíhaný z dôvodov opakovaných fyzických napadnutí ako aj vyhrážok, a preto obava žalobkyne je dôvodná. Dôvody vydania predbežného opatrenia v zmysle § 76 ods. 1 písm. g/, i/, j/ O.s.p. boli naplnené. Súd v zmysle § 76 ods. 3 O.s. p. zároveň uložil žalobkyňi povinnosť podať na súde žalobu v ktorej sa rozhodne o vylúčení žalovaného z užívania bytu do ktorého má žalovaný zákaz vstupovať.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu považoval za nesprávne a v konaní došlo k vadám. K bodu 1/ - dočasne nevstupovať do bytu č. XX, ktorý sa nachádza v M. nad N., na ulici S. XXX/XX uviedol, že uvedené nariadenie nemá žiadny zmysel ani právne opodstatnenie, nakoľko v uvedenom byte so žalobkyňou býval do konca roka 2008 a k bytu nemal žiadne užívateľské právo bez povolenia majiteľky bytu - žalobkyne. Do bytu nevstúpil viac ako 7,5 roka a nikdy sa ani nepokúsil. K bodu 2/ - nekontaktovať písomne, telefonicky a elektronickou komunikáciou, alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne žalobkyňu uviedol, že rozchod so žalobkyňou bol dosť konfliktný, ale od januára 2009 žalobkyňi ani raz netelefonoval a nekontaktoval ju. Žalobkyňa, aby odôvodnila ich

rozchod začala ho ohovárať, že ju bil, vymýšľal jej milencov, peniaze posielal len deťom do Banskej Bystrice, že je chronický žiarlivec, násilník a pod.. Jeho veci skončili v pivnici, odmietla mu dať syna na styk, so synom styk upravil až súd. V tom čase sa ocitol na ulici, bez peňazí, zadlžený, bez práce, požičiaval si peniaze na úhradu dlhov, ktoré spravila žalobkyňa a trestné oznámenie zo strany žalobkyne považoval za zneužitie situácie. Bol to sled konfliktov, ktoré vyvrcholili tým, že žalobkyni ublížil. Aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 09.12.2014, sp. zn. 3To/84/2014 pripustil, že žalobkyni ublížil po jej provokáciách. V každom prípade od januára 2009 žalobkyňu písomne, telefonicky, elektronicky nekontaktoval. Neexistuje jediný dôkaz, ktorý by dosvedčoval opak. Preto nevidel dôvod na nariadenie takéhoto predbežného opatrenia. K bodu 3/ nepribližovať sa na vzdialenosť 20m k žalobkyni uviedol, že žalobkyne ublížil po dlhodobej konfliktnnej situácii, v afekte a v skrate. Po skutku sa sám prihlásil na políciu, tento doznal a oľutoval. Vo výkone trestu bol 6 rokov a od konfliktnnej situácie uplynula už značná doba. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu v podobnom prípade, podľa ktorého súd má prihliadnúť na uplynulú dobu od skutku. Okresný súd neprihliadol na nič v tomto prípade, rozhodol jednostranne, povrchno a zaujato. Z výkonu trestu bol prepustený dňa 01.06.2016. Predbežné opatrenie obdržal dňa 24.06.2016 a do dnešného dňa sa k žalobkyni nepriblížil, nekontaktoval ju a napriek tomu, že žalobkyňa snažila vzbudiť podozrenie, že okamžite po prepustení na slobodu ju napadne a ohrozí jej život. Nič také sa nestalo a nestane. Predbežné opatrenie nie je preto potrebné, je neopodstatnené a odporuje zákonu. Žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne predbežné opatrenie zrušil ako nedôvodné. V prípade, že by krajský súd pokladal obavu žalobkyne za opodstatnenú navrhol, aby súd nariadil nepriblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 5 m s tým, že rovnakú vzdialenosť nariadi aj žalobkyni. Mal za to, že je predpoklad, že žalobkyňa túto situáciu zneužije, keď napr. vstúpi do budovy, kde bude aj on, reštaurácie, autobusu, v čakárni u lekára, supermarketu, kde nebude možné dodržať súdom určenú vzdialenosť a úmyselne privolá políciu, že porušuje súdne nariadenie. Napokon namietal aj spôsob doručovania súdneho rozhodnutia, ktoré mu bolo doručené príslušníkom polície, hoci jeho adresa bola uvedená správne aj žalobkyňou a to H. M., J. E. XXX/XX-XX a poštu preberá stále. Nevidel dôvod na doručovanie políciu, čo mu sťažuje tiež návrat do normálneho života.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že žalovaný sa snaží vyvolať dojem, že v konečnom dôsledku ona môže tati, že ju fyzicky napadol a ublížil jej na zdraví. Žalovaný ju v minulosti opakovane psychicky a fyzicky napadol, a to priamo v jej byte, ako aj v blízkom okolí bydliska. Tieto situácie riešila privolaním mestskej polície a jeho správanie bolo viackrát riešené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Bola sa informovať na Z. políciu v M. nad N., kde jej bolo oznámené, že od doby spáchania priestupkov uplynulo už viac ako 5 rokov, došlo k výmazu všetkých predmetných priestupkových konaní. V prílohe predkladá kópiu lekárskeho ošetrenia zo dňa 01.01.2009, kedy ju žalovaný naposledy napadol priamo v jej byte. Od tohto dátumu ju žalovaný napadol viackrát v mieste bydliska. Žalovaný ju vyhľadal v Dubnici nad Váhom a sledoval. Žalovaný v odvolaní zavádza, že od januára 2009 ju nijako telefonicky nekontaktoval, opak je pravdou, obťažoval ju opakovanými telefonátmi a SMS-kami /dajú sa vyhľadať u operátora/. Opakovane ju v mieste jej bydliska fyzicky napadol. Mala za to, že sa dá predpokladať, že ani po odpykaní trestu si žalovaný nepripúšťa chybu, zákaz styku chápe ako jej pomstu. Má preto obavy o svoj život a zdravie, ako aj zdravý vývin syna. Po prepustení žalovaného z výkonu trestu jej obavy automaticky vzrástli. Je onkologickou pacientkou, má priznaný invalidný dôchodok a skutočnosť, že by mala prísť do kontaktu so žalovaným jej spôsobujú stres, čo neprospieva jej zdraviu. Vzdialenosť 20 m jej dáva pocit bezpečia. Trvala na nariadení predbežného opatrenia do doby vynesenia rozsudku vo veci samej.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 379, § 380, § 385 ods. 1 § v spojení s § 470 a § 471 ods. 1 Civilného sporového poriadku /ďalej len CSP/ a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. V prvom rade je potrebné konštatovať, že podľa § 471 ods. 1 CSP predbežné opatrenia nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia.

Uvedené neodkladné opatrenie patrí medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, napr. Dohovor o odstránení násillia páchaného na ženách, Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt občianskych a politických právach a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. g/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená.

V tomto prípade stačí osvedčiť, že telesná integrita alebo duševná integrita žalobcu môže byť takýmto konaním ohrozená (ohrozovací delikt) a dosiaľ ešte k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity nedošlo.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby sa na určitú vzdialenosť nepribližovala alebo obmedzenie približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

S účinnosťou od 01. mája 2015 môže súd aj v civilnom konaní uložiť povinnej osobe zákaz priblížiť sa k chránenej osobe na určenú vzdialenosť, alebo aby sa iba obmedzene k nej približoval. Toto má význam najmä v konaniach, ktoré vykazujú vysokú mieru vzájomnej agresivity účastníkov konania. V tomto prípade súd vymedzí rozsah povoleného kontaktu alebo určí celkový zákaz kontaktu s chránenou osobou. Stačí osvedčiť, že telesná integrita alebo duševná integrita navrhovateľa môže byť takýmto konaním ohrozená, hoci dosiaľ ešte k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity nedošlo. Samozrejme, osobitná úprava platí pre trestné konanie.

9. V danej veci pripojenými listinnými dôkazmi aj podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa osvedčila základné skutočnosti potrebné pre záver o potrebe dočasnej úpravy pomerov strán podľa § 325 ods. 2 písm. e/, g/ a h/ CSP, keď je potrebné poskytnúť žalobkyni ochranu pred ohrozením jej zdravia a života. Týmito listinnými dôkazmi, ktorým je rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.10.2014, sp. zn. 4T/115/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.12.2014, sp. zn. 3To/84/2014 bolo osvedčené násillné správanie žalovaného voči žalobkyni. Násillného správania sa žalovaný dopustil opakovaním v dňoch 18.03.2010 a 27.05.2010, kedy napadol žalobkyňu /bývalú družku/ slovne, pästami, kovovým kľúčom a nožom a spôsobil je viacero zranení, v dôsledku ktorým bola hospitalizovaná a práceneschopná. Žalovaný bol uznaný vinným zo spáchania pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu bezprostredného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Žalovaný trest odňatia slobody vykonal vo výmere 6 rokov a dňa 01.06.2016 bol z výkonu trestu prepustený. Žalobkyňa potom, ako jej bolo oznámené, že žalovaný bol prepustený z výkonu trestu podala na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 01.06.2016, čo odôvodnila tým, že vzhľadom na násillie spáchané na nej žalovaným, má obavy o svoj vlastný život a tiež život a zdravie maloletého syna. Je onkologickou pacientkou a prípadné kontaktovanie so žalovaným neprospieva jej zdravotnému stavu a spôsobuje jej stresy.

10. Žalovaný sa dopustil v minulosti voči žalobkyne násillného správania aj v byte, v ktorom so žalobkyňou býval /čo malo byť riešené v priestupkovom konaní/, ako aj psychickeho a fyzickeho násillia, keď napadol žalobkyňu v mieste jej bydliska agresívnym spôsobom /použil okrem pästí aj kovový kľúč a nožík/ a spôsobil jej tak vážne zranenia /pri prvom napadnutí - otras mozgu, trznú ranu, zmliaždenie hlavy, zmliaždenia predkolenia vľavo, zmliaždenia prsta, odreninu ruky vľavo, pri druhom napadnutí - pohmoždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre /nožom/, reznú ranu pod nosom, reznú ranu v oblasti malíčkovej strany pravej ruky a pohmoždenie mäkkých tkanív brušnej steny/. Žalovaný bol za tieto skutky právoplatne odsúdený na 6 rokov odňatia slobody, ktoré si v celom rozsahu vykonal. Bol teda vo výkone

trestu a preto počas tejto doby žalobkyňa nemal dôvod na obavu, že príde do kontaktu so žalovaným. Z tohto dôvodu, sú preto aj odvolacie námietky žalovaného, že v byte žalobkyne nebýva od roku 2008, že žalobkyňu od roku 2009 nekontaktoval žiadnym spôsobom nedôvodné, nakoľko od roku 2010 takúto možnosť ani žalobca nemal, nakoľko bol vo výkone trestu. Žalovaný bol z výkonu trestu prepustený dňa 01.06.2016 a preto vzhľadom na agresívne správanie sa žalovaného voči odporkyni v minulosti /bez ohľadu na to, že za svoje skutky bol právoplatne odsúdený/ je tu aj podľa názoru odvolacieho súdu zo strany žalobkyne oprávnená obava už len zo samotného možného kontaktu žalovaného so žalobkyňou. I keď strany nebývajú v jednom meste / žalobkyňa býva v M. a podľa udávanej adresy žalovaný býva v H. M./, nedá sa vzhľadom na blízkosť týchto bydlísk vylúčiť čo i len náhodné stretnutie strán. Za primerané odvolací súd považoval aj zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť 20 m. Pokiaľ žalovaný namieta, možnosť stretnutia sa napr. napr. v čakárni u lekára, v supermarkete, v reštaurácii, kde by sa táto vzdialenosť nedala dodržať, v takom prípade je žalovaný povinný sa vzdialiť.

11. Z uvedených dôvodov bolo v danej veci opodstatnené nariadiť neodkladné opatrenie /predbežné opatrenie/ v takom rozsahu, ako ho nariadil súd prvej inštancie. Ide o dočasnú úpravu, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej.

12. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).